

ressò mont-roigenc

TARRAGONA I MONT-ROIG OMLIREN DE MÚSICA EL BALCÓ DE LA MEDITERRÀNIA

Àvies i Avis de la Taca d'Oli – Tarragona i Mont-roig

01-04-2023

Dimarts, 28 de març, les Àvies i Avis de la Taca d'Oli omplírem el Balcó de la Mediterrània de música. El monument a Roger de Llúria en fou testimoni i en Xavier Marcos mestre de cerimònies (el Josep M. no pogué, amb galipàndria). Amb naturalitat i desimboltura inconfusibles, en Xavier enceta l'acte tot denunciant la repressió que no s'atura. El *Cant dels ocells* inicia la singladura musical. Cridem a una sola veu: Llibertat, amnistia, fora la monarquia!

En Xavier presenta el músic convidat: Miquel Anguera i Brú, lligat de sempre a la música. Veí de Mont-roig del Camp que de la flauta travessera passà a l'*Scola Cantorum* del Seminari de Tarragona als anys seixanta. Fundà la Tuna de Sabadell i el 1974 comença l'ensenyament musical a Mont-roig. Més tard entra al grup Botzina (1970) i funda la Rondalla Fent Camí (1978), els Grallers de Mont-roig (1984) i el grup D'Un Roig Encès (1994) amb qui es passegen per mitja Europa els anys noranta. Compon cançons i son fill Guillem continua, professionalment, la carrera musical. Dibuixa la seva identitat amb les consignes: "Carpe Diem i Donec Perficiam. Fins a la Independència!"

Companys músics tocant el Cant dels ocells

Preparant la roda de cançons

Ens regala tres peces: Cançó del diner (Botzina, 1970). Mira la primera estrofa com n'és de definitòria: "No tinc pare ni mare, ni amo ni senyor, / ni terra ni bandera, ningú que em faci por, / domino la França, la Rússia i el Japó, / també els Estats Units, del món cada racó. / Puc fer el que vulgui sense tenir cap por, / perquè vagi allà on vagi, sempre tindrè raó. / Jo soc a la vegada mentida i veritat, / raó i ajuda, traïció i pecat." La segona és "Feliç elegia d'uns anys" (Botzina, 1970). La tornada ens explica que el que una persona viu, abans, algú ja ho ha viscut. Fixa-t'hi: "Quan sentis bufar el vent del Nord, / quan les muntanyes es vegin més que mai, / quan tremoli el llamp, quan tot t'inviti a pensar, / recorda que jo, ja ho he fet abans." I la tercera, *Encara* (1998-2023). Aquesta peça ens ve com l'anell al dit, amb un petit retoc podria esdevenir l'himne de la Taca d'Oli; si no, mira la segona estrofa: "No, no, no vull veure un poble ple d'asprors, / no, no, no vull

falses tornes d'un ahir, / retrobem un nou camí per encisar la gent més jove! / Som, som, som les Àvies i Avis de tot el Camp, / som, som, som tossuts com nostres avantpassats, / i volem la llibertat i el retorn dels exiliats!!” Si canviéssim “de tot el Camp” per “de Catalunya”, ja ho tindriem arreglat. Seguidament tots plegats vam cantar “Vull ser lliure” (negre espiritual), Escolta-ho en el vent (Bob Dylan 1963) i l’Estaca (Lluís Llach., 1968).

Vista general del Balcó de la Mediterrània

El Miquel cantant

El Xavier ens ofereix “M’aclame a tu”, amb lletra de Vicent Andrés Estellés i música d’Ovidi Montllor. El motiu d’aquesta ofrena és que ahir, 27 de març va fer 30 anys de la mort del gran valencià, un dels millors poetes contemporanis seguidors de l’estela d’Ausiàs Marc. M’és grat de citar aquests versos: “*Seràs el rent que fa pujar el pa, / seràs el solc i seràs la collita, / seràs la fe i la medalla oculta, / seràs l’amor i la ferocitat. // Seràs la clau que obre tots els panyys, / seràs la llum, la llum il·limitada,*” Aquest cant a la terra desperta totes les potencialitats que s’aboquen sobre la gent que hi viu: és el ferment que fa possible el pa, són els aliments que ens nodreixen, és la fe i l’amor, és el torsimany que llegeix el present i el futur, i la llum que ens ho aclareix tot. Què fariem sense els poetes? El cant de l’himne nacional “Els Segadors” clogué una matinal extraordinària. Roger de Llúria i el Balcó en són testimonis. Gràcies Tarragona!!

Pancarta de la 3a Joventut x la República